

ORGANIZACIJA REŠEVALNE INTERVENCIJE V SNEŽNEM PLAZU

Intervencija ob nesreči v snežnem plazu je poleg iskalne akcije najobsežnejša reševalna operacija. Zahteva dobro načrtovanje in izvajanje nalog po v naprej določenih smernicah, ki zagotavljajo največjo možno varnost za reševalce in najboljši možni rezultat za ponesrečenega. Lahko bi dejali, da je pogoj za dobro izvedbo intervencije poleg pravilnega delegiranja nalog tudi piramidni način poveljevanja, po vzoru vojaških enot.

Pri reševanju v snežnem plazu gre za tekmo s časom. Pri delu naj vas NE vodita motivacija in moč, temveč znanje, dobro načrtovanje in zdrav razum.

Organizacija intervencije je odvisna od veliko dejavnikov. Tako tudi število moštva in število različnih služb, ki sodelujejo. Praviloma pa ima vsaka skupina reševalcev, ki opravlja neko nalogo svojega vodjo. Ne glede na vrsto naloge, vodja skrbi za pravilno delegiranje, razporeditev moštva, menjavo izčrpanih ali poškodovanih reševalcev, časovno predvideva dogodke in potrebe po dodatni opremi in dodatnih reševalcih itd. Vodja posamezne skupine je preko Vodje plazišča vključen v Vodstvo intervencije in sodeluje pri načrtovanju intervencije. V primeru intervencije večjih razsežnosti se formira štab, kjer so vključeni vodje vseh sodelujočih služb.

ČE BO VODJA SAM OPRAVLJAL KATERO OD DELEGIRANIH NALOG LAHKO IZGUBI NADZOR NAD VODENJEM!

V takšni intervenciji praviloma sodeluje veliko število ljudi, lahko tudi več različnih služb iz sistema zaščite in reševanja in druge. Praviloma je nosilec takšne intervencije GRZS. Zato je dobro, da vsak gorski reševalec pozna načrt izvajanja intervencije v snežnem plazu in obvlada posamezne veščine, da je lahko dodeljen na katerokoli nalogo v sklopu načrta. Vsak član je pomemben in vsak član mora ob zagotavljanju svoje lastne varnosti poskrbeti za kar najboljšo izvedbo zadane naloge. Zelo pomembno je, da se vsak ukvarja s svojo nalogo in le po dolžnosti vtika v delo drugega.

[Glej opomnik »Načrt aktiviranja – PLAZ«](#)

Zapis, ki je pred vami smiselno velja tudi v primeru ko kakšne od “nalog” (točke ali alineje) ni mogoče izpolniti. Utemeljen vzrok za opustitev katere od predlaganih postopkov ne zadrži izvajanja reševanja, če ne poslabša varnostnih pogojev za reševalce in ostale sodelujoče.

1. OPREMA ZA REŠEVANJE V PLAZU

Oprema za reševanje v plazu lahko generalno razdelimo v pet sklopov. Oprema za iskanje, oprema za označevanje, oprema za odkopavanje, oprema za PP/NMP in oprema za transport. Opremo lahko razdelimo tudi na osebno, skupno in posebno opremo.

1.1. osebna oprema reševalca

- poleg zaščitne zimske opreme še lavinska žolna, sonda, lopata, smuči s kožami in palice, dereze, cepin, svetilka, pas s popkovino in čelada ter radijska postaja in GPS

1.2. osebna oprema vodnika reševalnega psa

- poleg zgoraj naštetega še hrana in voda za psa, zatezna ovratnica, povodec, nagobčnik in oprt za psa, (za primer helikopterskega prevoza), označevalna lučka

1.3. skupna oprema

- oprema za iskanje (RECCO, dodatne sonde)
- oprema za označevanje (rumene, rdeče zastavice, označevalni trak, označevalna barva)
- oprema za odkopavanje (dodatne lopate, motorna žaga, krampi, ponjave)
- oprema za PP (vsebino določi zdravnik)
- oprema za transport (odvisno od terena in potreb)
- dodatna oprema (megafon, ročne svetilke ali bakle, šotor za nastanitev, šotor za pripravo hrane itd)

1.4. posebna oprema (RUZRS, CZ, gasilci, SV, policija, upravljalci smučičšč)

- agregat z reflektorji, mobilni repetitor, megafon, dodatne radijske postaje ipd

Generalno lahko razdelimo intervencijo glede na časovni potek in na moštvo, ki v kakšnem časovnem obdobju opravlja svojo nalogo. Ker je celotno načrtovanje in izvedba odvisno od dobrih podatkov s terena je prva naloga, da pridobimo kvalitetne in verodostojne podatke s kraja dogodka. Nekaj podatkov (lahko tudi nič) imamo v osnovi od prijavitelja. Le te nam posreduje 112. Ti podatki nikoli niso popolni in so vedno vprašljivo verodostojni. Predvsem so pomembni podatki s katerimi lahko naredimo oceno tveganja. Na tej oceni bo slonelo nadaljnje odločanje o izvedbi intervencije. Takšnih podatkov niti ne moremo zahtevati od prijavitelja, ki sploh ni nujno očividec ali prisoten na kraju dogodka. V začetnem obdobju intervencije niti ni nujno točno znana lokacija dogodka, lahko se celo ne ve ali gre sploh za nesrečo v snežnem plazju. Tudi v primeru, ko je lokacija in vrsta nesreče jasno definirana še vedno nujno potrebujemo podatke s kraja dogodka, ki jih lahko posredujejo samo izurjeni reševalci.

2. PREDHODNICA ali IZVIDNICA

Odvisno od podatkov, ki so na voljo je lahko predhodna ekipa v funkciji poizvedovanja o kraju in vrsti nesreče, lahko ima predhodnica nalogo samo najti kraj dogodka, lahko pa vemo za kraj in vrsto nesreče, v tem primeru ima predhodnica poleg osnovne naloge zbiranja podatkov tudi že funkcijo reševanja.

Najučinkoviteje je, da predhodnico dostavi na kraj dogodka helikopter, ki hkrati z zunanjo anteno ali RECCO napravo pregleda širše področje, da sploh najde mesto zasutja oziroma ob znani lokaciji ožje območje in zelo natančno določi mesto zasutja.

[Glej opomnik »Postopki pred in med uporabo HELI žolne«](#)

[Glej opomnik »Uporaba ABS nahrbtnika v helikoptrju« - NOVO](#)

2.1. sestava in oprema predhodnice – 5 do 8 reševalcev

- hitri in sposobni reševalci, obvezno vsaj en vodnik z reševalnim psom, po možnosti zdravnik (D&D – doc and dog).

Predhodnica mora biti ob zagotavljanju svoje lastne varnosti hitra in učinkovita zato naj bo njena oprema zreducirana na nujno potrebno opremo, ki še zagotavlja izvedbo vseh nalog. Glede na oddaljenost kraja, vrsto transporta in sestavo skupine se na startnem mestu odloči ali predhodnica tovari tudi transportno sredstvo ali ne. Podobno je z zdravnikom. Če je njegov prihod na zborna mesto napovedano kasen, predhodnica krene brez zdravnika. Ob spremstvu reševalca bo po uhojeni gazi ali smučini zdravnik kasneje hitreje in laže dohitel predhodnico. Obratno velja za reševalnega psa. Če se le da ga predhodnica počaka, saj bo morda iskanje s psom edini način za učinkovit pregled plazovine.

- oprema predhodnice – komplet za predhodnico se deli na opremo za označevanje, odkopavanje in PP (opremo za iskanje – lavinska žolna, sonda, uporabijo osebno opremo)

[Glej »Priporočeni seznam opreme za predhodnico«](#)

2.2. naloge predhodnice

Člani predhodnice se med pristopnim maršem gibljejo v skladu z doktrino varnega gibanja v gorskem svetu. V primeru transporta s helikopterjem je dobro predvidevanje stopnje ogroženosti na mestu odlaganja še toliko pomembnejše.

- dvosmerna kontrola lavinskih žoln pred odhodom
[Glej opomnik »Kontrola lavinskih žoln«](#)
- lastna varnost na kraju dogodka (ocena tveganja, opazovalec)
[Glej opomnik »Ocena tveganja«](#)
- sprotno posredovanje podatkov vodstvu intervencije.

Odvisno od situacije, števila članov predhodnice, kakšni so izgledi za hitro najdbo zasutih itd, vendar takoj, ko je mogoče predhodnica sporoči vse potrebne podatke vodstvu intervencije, ki so potrebi za organizacijo prihoda glavnine.

- hitri pregled plazovine – gledamo, poslušamo, kličemo hkrati z lavinsko žolno iščemo prvi signal, hkrati pes pregleduje plazovino.

[Glej opomnik »Uporaba lavinske žolne«](#)

Tu je nujno zelo uigrano delo moštva saj lahko pride do motenj signala pri iskanju z lavinsko žolno, s svojim izvajanjem lahko motimo psa itd.

- pregled kritičnih ali prioriternih mest odlaganja.

V naših gorah je žal le nekaj procentov gornikov opremljenih z lavinsko žolno. Glede na morebitne označbe tovarišev zasutega in njihovih podatkov takoj začnemo s sondiranjem prioriternih mest. V takih primerih je reševalni pes nenadomestljiv!

2.3. opomnik vodje predhodnice

- spisek članov predhodnice
- ocena tveganja
- spisek očividcev na mestu zasutja
- zapis časa posameznih dogodkov (očividci, kasneje dogodki predhodnice)

2.4. dolžnosti vodje predhodnice

- skrb za varnost reševalcev in očividcev
- skrb za optimalno iskanje
- poročanje vodji intervencije

3. GLAVNINA

Praviloma se zaradi različnih vzrokov vsi reševalci ne zberejo hkrati. Takoj po odhodu predhodnice se formira t.i. glavnina. Ta je sestavljena iz vsega razpoložljivega moštva. Lahko so vpoklicane tudi sosednja društva ali druge službe. Zlasti ob sodelovanju drugih služb je potrebno zelo pazljivo organizirati ta del intervencije saj bodo reševalci na pristopu na kraj dogodka hkrati skrbeli tudi za varnost udeležencev drugih služb.

Ločnica med odhodom predhodnice in glavnine je lahko zabrisana. Takoj za predhodnico se lahko na kraj pošlje vodnika reševalnega psa ali zdravnika, vendar vedno vsaj v paru.

3.1. sestava in oprema glavnine

- reševalci z vso potrebno osebno opremo
- število reševalcev je odvisno od podatkov s kraja dogodka
- oprema glavnine zajema: oprema za iskanje, oprema za označevanje, oprema za odkopavanje, oprema za PP/NMP in oprema za transport.

Najboljša rešitev je, da je oprema za delo na plazju v naprej pripravljena po sklopih. Glede na podatke s kraja dogodka, oddaljenost, vrsto transporta in število reševalcev, ki so na voljo se odločimo ali gre na teren vse, kaj lahko odvzamemo oziroma po potrebi dodamo.

Glej opomnik »Priporočena oprema – PLAZ«

3.2. naloge glavnine

- po odhodu predhodnice se TAKOJ začne voditi zapisnik o intervenciji

V zapisnik se vključi vse reševalce predhodnice in časovno opredeli že opravljene naloge. Doda se reševalce glavnine. Na terenu se bo zapisnik dopolnil z nalogami, ki jih opravlja posamezni reševalec. Zapisnik se vodi do zaključka intervencije.

Glej prilogo »Zapisnik – SNEŽNI PLAZ«

- zadostno število reševalcev glavnine, ki ima vso potrebno opremo zagotavlja hitro in učinkovito izvajanje nalog
- ob prihodu dobijo še zadnje natančne informacije
- zamenjajo reševalce predhodnice in nadaljujejo z delom
- po potrebi se postavi več opazovalcev
- po potrebi (spremenjeni pogoji) se opravi ponovna, podrobnejša ocena tveganja
- iz moštva glavnine se organizira posamezne »službe« (opazovalce, sonderje, kopače, transport, vodnike reševalnih psov, ...)
- po začetni razporeditvi moštva posamezni vodje že lahko ocenijo, če, kdaj in koliko bodo potrebovali dodatnih, novih reševalcev ali reševalnih psov, ki bodo zamenjali izčrpane.

3.3. naloge vodje glavnine (na kraju dogodka le ta lahko postane vodja plazišča)

- vodja plazišča je praviloma najbolj izkušen reševalec, po možnosti inštruktor, ki še posebej dobro pozna problematiko reševanja v snežnem plazju, je dober organizator in tehnično podkovan, saj odloča tako o organizacijskih, kot tudi o čisto tehnično reševalnih vprašanjih
- organizira transport glavnine na kraj dogodka
- vodja plazišča mora biti v nenehnem stiku s posameznimi vodji delovnih skupin, pomaga pri odločanju
- vodja plazišča je nenehno povezan z vodstvom intervencije, sporoča trenutno stanje in potrebe po dodatni opremi, zdravnikih, reševalcih in psih.
- poleg vodje plazišča je zapisnikar, ki samostojno spremlja dogodke in jih vnaša (časovno, opisno in grafično) v zapisnik. Lahko skrbi tudi za komunikacijo z vodstvom intervencije

4. LOGISTIKA

Ne glede na obširnost intervencije je za dober potek nujno potrebna logistična podpora. Pri intervencijah večjih razsežnosti še toliko bolj. Mesto logistike ni točno določeno. Glede na zmožnosti se namesti tam, kjer lahko največ koristi. Priporočljivo je, da je v bližini vodje intervencije oziroma štaba. Imeti mora dobre komunikacijske možnosti in možnost hitrega in učinkovitega transporta.

4.1. sestava in oprema logistike

- v skupini za logistiko so glede na potrebe prisotne vse službe, ki koristno pomagajo izpeljati intervencijo.

4.2. naloge logistične skupine

- glede na zahteve vodje plazišča zagotavlja izvajanje dostave potrebne opreme na kraj dogodka
- v primeru, da naša služba v svoji sestavi nima določenega strokovnjaka ali specifične opreme (šotori, postelje, agregati, repetitorji itd) se povezuje z ustreznimi drugimi službami, ki to lahko zagotovijo

Ob dolgotrajnih intervencijah je potrebno poskrbeti za nastanitev reševalcev, prehrano, higieno. Na terenu praviloma hitro zmanjka ali se uniči določena oprema, ki jo zagotavlja logistika. V zimskih pogojih je potreba po toplih napitkih, ogrevanju in dodatni energiji, razsvetljavi vedno prisotna

- po potrebi logistika organizira tudi transport dodatnih reševalcev

4.3. naloge vodje logistike

- tesno je povezan z vodjem intervencije in vodjem plazišča
- zagotavlja nemoten transport opreme in reševalcev

Poleg vodji, ki so omenjeni doslej (Vodja predhodnice, Vodja glavnine, Vodja plazišča, Vodja logistike, se na terenu po potrebi določi še Vodja sonderjev, kopačev, Vodja vodnikov reševalnih psov, Vodja transporta, lahko, če je na terenu več zdravnikov, tudi Vodja medicinske službe). Vsi ti morajo med seboj komunicirati in usklajevati naloge ter potrebe.

Nad vsem tem pa bdi Vodja intervencije ali v primeru intervencije večjih razsežnosti Štab, sestavljen iz predstavnikov vseh služb, ki sodelujejo v intervenciji.

5. VODJA INTERVENCIJE

Glede na razsežnost intervencije je vodja intervencije reševalec, ki obvlada organizacijsko in tehnično plat reševanja v plazu.

- koordinira delo med zunanjimi službami in GRZS
- komunicira novinarji
- v primeru, da se organizira Štab vseh vpletenih služb, v Štabu predstavlja GRZS (običajno je to predsednik GRZS ali predsednik KRP)

OSNOVNA SKRB VSEH VODJI IN VELJA VARNOSTI MOŠTVA!

6. DELO NA PLAZIŠČU

Na prvem mestu je skrb vseh vpletenih za lastno varnost. Praviloma nobeno opravilo ali početje ne bi smelo povečati ogroženosti kolegov reševalcev ali ponesrečenih.

Omenili smo zapisnik. Ta vsebuje vse potrebne elemente, ki nas spomnijo kaj moramo storiti, ko to storimo in zapišemo pa lahko služi, kot analiza ali podlaga za razjasnitev izrednih dogodkov.

6.1. varnost moštva

- vsa potrebna osebna zaščitna in varovalna oprema
- na zbornem mestu dvosmerna kontrola lavinskih žoln
- vpis v zapisnik, ki ga reševalce potrdi z podpisom
- vsi morajo vedeti točno lokacijo, kako se bodo gibali in komu se morajo javiti ob prihodu

Dolžnost posameznika je, da se ob prihodu na zborna mesto javi zapisnikarju oz. ob prihodu na delovišče javi osebi, ki je za to določena. Ravno tako se je vsak dolžan ob odhodu z delovišča javiti zapisnikarju in kasneje ob prihodu na izhodišče potrditi, da zapušča intervencijo. Samo stalno vedenje o številu in trenutnem mestu vseh in vsakega zagotavlja dobro razporejanje moštva, zagotavljanje zadostne logistične podpore, predvsem pa pravilno ukrepanje v primeru izrednih dogodkov.

- enosmerna kontrola žoln pred začetkom klasičnega transporta (peš)

Vsak reševalec je dolžan iti mimo kontrole lavinske žolne! Takšna kontrola se opravi tudi ob vsakem prihodu na plazišče

- ob prihodu na kraj dogodka najprej določimo »varno mesto«, kjer se bodo zadrževali reševalci, zapisnikar, vodja plazišča. Varno mesto naj bo v zavetrju, varno pred morebitnimi naslednjimi plazovi, na privetrni strani glede na plazišče (smer vetra s plazišča proti varnemu mestu).
- ob prihodu na delovišče razporeditev na delovno nalogo in vpis naloge v zapisnik
- vse reševalce se seznanijo z »zgodbo«, doslej znanimi podatki in kakšna je pričakovana stopnja ogroženosti
- določitev kanala za komuniciranje
- določitev načina sporočanja in GESLA za umik v primeru »drugega plazu«
- postavitve opazovalca ali opazovalcev
- določi se smer umika

Delo opazovalca je eno najnapornejših in zelo odgovornih nalog v celotni intervenciji. Opazovalec se mora zavedati svoje odgovornosti in ves čas vestno opravljati delo. Njegova naloga je opazovati pobočje nad plaziščem in ob morebitnem ponovnem premikanju snežnih gmot takoj na dogovorjen način (klic, troblja, RP) z dogovorjenim znakom opozoriti vse, ki se nahajajo na ogroženem območju. Zaradi fizične neaktivnosti ga kmalu lahko začne zebsti. Zanj je treba poskrbeti tudi sicer, s hrano in tekočino. Le tako bo ostal zbran. Pogosto ga zamenjamo.

6.2. delovne skupine, naloge na plazišču

Dokonča in uskladi se načrt dela na plazišču. Glede na načrt se formirajo delovne skupine, ki začnejo z delom pod vodstvom vodji. Določi se delo posameznikov.

- skupine sonderjev

Najobsežnejšo skupino vsekakor predstavljajo sonderji. Sondiranje je natančno in naporno delo. Glede na načrt dela na plazišču se vodje sonderjev odločijo za vrsto, način in globino sondiranja. Pred začetkom se določi tudi sonderje, ki bodo ob primeru alarma pustili sonde v snegu. Skupina do 10 reševalcev tvori eno sondersko skupino (5-7 sonderjev, vodja in dva kopača – po potrebi). Vedno začnemo z grobim sondiranjem. Glede na teren in druge podatke se vodje dogovorijo za območja sondiranja, smer sondiranja (navzgor, navzdol) in število reševalcev v eni vrsti. Grobo sondirane istega območja lahko ponovimo večkrat z rahlim zamikom.

Glej opomnik »Sondiranje«

- sproti se zapisuje posamezne dogodke
- sproti se označuje pregledana območja in morebitne najdbe

V GRZS smo dogovorjeni za enotno označevanje na plazišču. Uporabljamo rumene in rdeče zastavice. Za označevanje določenih posebnosti lahko uporabimo tudi označevalni trak ali označevalno barvo.

Rumene zastavice: s posameznimi zastavicami v zaporedju na primerni razdalji označimo desni in levi rob plazišča (začetek in domnevni konec plazovine praviloma ne označujemo), pregledana (presondirana) območja – na dva ali tri vbode (grobo sondiranje).

Rdeče zastavice: s posameznimi zastavicami (ena sam zastavica) označimo pomembne točke (če so znane – 1-vstop na nevarno območje, 2-kje je žrtev odneslo in 3-kje je bila zadnjč videna), ki služijo boljšemu načrtovanju dela, predvsem boljšemu načrtovanju prioritetnih iskalnih območji.

Najdbe označujemo s kombinacijo **rumene** in **rdeče zastavice**. Z dvema prekrizanima rdečima zastavicama označimo najdbo človeka, s kombinacijo rumene in rdeče zastavice, ki sta prekrizani pa označimo najdbo predmeta.

Dokončno pregledano (presondirano) območje lahko označimo tudi s trakom.

- skupina za odkopavanje je locirana ali za andersko, anderskimi vrstami ali na kraju, kjer je nenehno dosegljiva za vse, ki bi jo potrebovali.

[Glej opomnik »Izkopavanje«](#)

- skupina vodnikov reševalnih psov

Vodniki (vodja VRP) poskrbijo za optimalno nastanitev psov. Vodnik je odgovoren za obnašanje psa, poskrbi, da ne pride do »kratkih stikov« z drugimi psi, da je pes med počitkom zaščiten pred mrazom in padavinami. Prostor za reševalne pse je na varnem mestu, dovolj oddaljen od glavnega dogajanja na plazišču, da se psi lahko odpočijejo in z laježem ne motijo komunikacij. Če je le mogoče (v primeru, da iskanje z lavinsko žolno ni dalo rezultatov) je pes prvi na vrsti za iskanje. Ostanki anderskih luknjic predhodnice so mu v veliko pomoč. Če psov ni zadosti, da bi delali menjaje, se za psom ali hkrati z njim tudi sondira. Če je na voljo dovolj moštva se vodnike psov praviloma ne razporeja na druge naloge.

[Glej priročnik »Reševalni psi«](#)

- zdravniki

V izrednih primerih, ob pomanjkanju moštva, zdravnika lahko vključimo v delo na plazu. Vendar se tega izogibajmo. Zdravnik mora biti prisoten na plazišču, spočit in ogret, da lahko takoj prevzame svoj del opravil, ko reševalci najdejo zasutega.

Če v času najdbe in odkopavanju zasutega zdravnika še ni, reševalci ravnaajo v skladu z navodili o nujenju PP zasutemu v snežnem plazu.

Glej opomnik »Izkopavanje«

- skupina za transport

Že pri odkopavanju pazimo, da zagotovimo dovolj prostora za obravnavo zasutega. Med kopanjem in med obravnavo zasutega se že pripravi transportno sredstvo.

V najslabšem primeru, ko nobeno od zgoraj naštetih iskanj ne obrodi sadov, se lahko vodstvo odloči za skrajni ukrep, kopanje jarkov. Jarke vedno kopljemo vzdolžno glede na pobočje (po strmini navzdol-navzgor). Kopanje jarkov prečno na pobočje lahko privede do porušitve zgornje strani jarka.

Glej opomnik »Sondiranje«

7. VODENJE – POVELJEVANJE

Kot sem omenil v uvodu, je eno od zagotovil za varno in dobro izpeljavo intervencije v celoti, da vsi vpleteni dobro poznajo vsa opravila in naloge. Posamezne reševalne tehnike in veščine pa mora vsak reševalec obvladati. Ob dodelitvi naloge tako reševalec ne bo imel nepotrebnih vprašanj, predvsem naj ne prihaja do dokazovanja kdo ima prav in kdo ne ali do neumestnih predlogov »kaj pa če bi...« itd. Ob dodelitvi naloge, ki je nekdo ne zna izpeljati ali ji fizično ne bo kos, naj to brez sramu pove. Le tako lahko intervencija nemoteno teče.

Navodila morajo biti jasna in kratka. Vodja, ki daje navodilo naj gleda reševalca v oči, da je nedvoumno, da je navodilo namenjeno njemu. Reševalec naj jasno potrdi, da je navodilo razumel in ve kaj mora narediti.

Brezžične komunikacije naj se uporabljajo v skladu z doktrino, predvsem pa brez odvečnega zasedanja frekvence, ki naj bo namenjena najnujnejšim sporočilom in poveljem.

Glej opomnik »Radijske komunikacije«

V času celotne intervencije morajo posamezni vodje, še posebej pa vodja plazišča, natančno vedeti kje in koliko reševalcev je na terenu. Zato je občasna kontrola stanja zelo priporočljiva. Delo na plazišču je utrujajoče za vse, zato ne pozabimo na primerno oskrbo vseh vpletenih, na zadostno število menjav in rezervnih reševalcev.

Intervencija se lahko prekine ali zaključi zaradi različnih vzrokov. Varnostne razmere se lahko občutno poslabšajo. Od dogodka je minilo dlje časa, možnosti preživetja so nične.

Glej učni film »Time is life – Čas je življenje«

Ob zaključku intervencije se obvezno pregleda popis vseh sodelujočih in preveri, če so vsi s podpisom potrdili svojo prisotnost na zbornem mestu. Zaključi se zapisnik.

Zapisal: Klemen Volontar